

רבנו יוסף קארו

רבנו משה אלשיך

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כז
טבת

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהביני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנגדים יאהדונה"י על ידי הנעלים ברחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות תפלת המנחה

סימן רלב - דברים האמורים לעשות בשעת המנחה. וכו' ג' סעיפים

א. אם השעה דחוקה יתפללו בלחש ואחר כך יאמר שליה ציבור מגן ומחיה ויענה קדושה ומסיים האל הקדוש אם אין שהות ביום לגמור שמונה עשרה ברכות. הגה: ויש אומרים שמתפלל השליח צבור עם הקהל בקול רם וכן נוהגים. ועיין לעיל סימן קכ"ד סעיף ב'.

ב. לא יושב אדם להסתפר סמוך למנחה עד שיתפלל ולא יכנס למרחץ ולא לבורסקי (מקום שמעבדין שם את העורות) ולא לדין ולא לאכול אפילו סעודה קטנה סמוך למנחה גדולה ואם התחיל באחת מכל אלו אינו מפסיק אף על פי שהתחיל באיסור והוא שיהא שהות ביום להתפלל אחר שיגמור סעודתו או מלאכתו אבל אם אין שהות להתפלל אחר כך צריך להפסיק מיד ומאימתי התחלת תספורת משיניה סודר של ספרים על ברכיו והתחלת מרחץ משיפשוט לבושו העליון והתחלת בורסקי משיקשור בגד בין כתפיו כדרך הבורסקים והתחלת דין אם היו עסוקים בו משיחילו בעלי דינים לטעון ואם לא היו עסוקים בו משיתעטפו הדיינים ולדין משישבו אדעתא לדון והתחלת אכילה משיטול ידיו. הגה: ויש חולקים וסבירא להו דסעודה קטנה מותר ואינו אסור רק בסעודת נשואין או מילה (טור נפש רנינו מס). ויש אומרים דאפילו סעודה גדולה סמוך למנחה גדולה שרי (נעל המאור והגהות מיימוני פק קמא דשנת). ויש אומרים דסעודה קטנה אפילו סמוך למנחה קטנה שרי (טור נפש ר"י). ונהגו להקל כשתי הסברות דהיינו בסעודה גדולה סמוך למנחה גדולה ובסעודה קטנה סמוך למנחה קטנה ואפשר הטעם משום דעכשיו קוראין לבית הכנסת לא חיישינן דלמא יפשע ולא יתפלל (אגודה פק קמא דשנת) (ועיין לעיל סימן פ"ט). מיהו בסעודה גדולה יש להחמיר אפילו סמוך למנחה גדולה ואפילו אם התחיל קודם לכן כשמגיע מנחה קטנה והשעה עוברת צריך לקום ולהתפלל (טור וז"מ יוסף נפש הפוסקים):

סימן רלא - שכל כוונותיו יהיו לשם שמים. וכו' סעיף אחד

א. אם אי אפשר לו ללמוד בלא שינת צהרים יישן. הגה: וכשניעור משנתו אין צריך לברך אלהי נשמה (ניט יוסף). ויש אומרים שיקרא קודם שיישן ויהי נועם (כל נ"ו). ובלבד שלא יאריך בה שאסור לישן ביום יותר משינת הסוס שהוא שתין נשמי ואף בזה המעט לא תהא כוונתו להנאת גופו אלא להחזיק גופו לעבודת השם יתברך וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה לא יכוין להנאתו אלא לעבודת הבורא יתברך כדכתיב בכל דרכיך דעהו ואמרו חכמים כל מעשיך יהיו לשם שמים שאפילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וההליכה והשיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו שאפילו היה צמא ורעב אם אכל ושתה להנאתו אינו משובח אלא יתכוין שיאכל וישתה כפי חיותו לעבוד את בוראו. וכן אפילו לישב בסוד ישרים ולעמוד במקום צדיקים ולילך בעצת תמימים אם עשה להנאת עצמו להשלים הפצו ותאותו אינו משובח אלא אם כן עשה לשם שמים. וכן בשכיבה אין צריך לומר שבזמן שיכול לעסוק בתורה ובמצות לא יתגרה בשינה לענג עצמו אלא אפילו בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו אם עשה להנאת גופו אינו משובח אלא יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה. וכן בתשמיש אפילו בעונה האמורה בתורה אם עשה להשלים תאותו או להנאת גופו הרי זה מגונה ואפילו אם נתכוין כדי שיהיו לו בנים שישמשו אותו וימלאו מקומו אינו משובח אלא יתכוין שיהיו לו בנים לעבודת בוראו או שיתכוין לקיים מצות עונה כאדם הפורע חובו. וכן בשיחה אפילו לספר בדברי חכמה צריך שתהיה כונתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו. כללו של דבר חייב אדם לשום עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל מעשיו במאזני שכלו וכשרואה דבר שיביא לידי עבודת הבורא יתברך יעשהו ואם לאו לא יעשהו ומי שנוהג כן עובד את בוראו תמיד:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה - עמוד אחד ליום. ובסדר הנה יתמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובנה תמלא די מנאסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינפה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לפנות את הרבנים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנחה את הרבנים זוכה לנשים צדיקים.